Poštarina plaćena u gotovom

NOVA TRIBUNA

GODINA VII | Pretplata mjesečno D 6.— Inozem. 10 Pojedini broj Din. 1.50 Čekovni račun br. 34.159 | Petak 17 marta 1939 | Rukopisi se ne vraćaju. Oglasi se računaju po tarifi. Plativo i utuživo u Šibeniku. | BROJ 575

GRADSKA BIBLIOTEKA „JURAJ ŠIŽGORIĆ" ŠIBENIK NAUČNI ODJEK

Čehoslovačka

prestaje da postoji kao samostalna država. Ova strašna činjenica mora da potrese i zaboli sve nas Jugoslovene, koje s čehoslovačkim narodom veže iskreno osjećanje bratstva. To bratstvo bilo je potvrđeno u svakom težem momentu kao i u momentima sreće. U doba prije oslobođenja, u doba robovanja Austriji, naši su se ljudi nalazili s braćom Česima i Slovacima na jednoj liniji, i u parlamentarnoj borbi i na krvavim poljanama. Od njih je dolazila svjetlost slovenske ideje, ideje očuvanja slovenske rase, koja je vjekovima bila izložena nasrtajima gladnih tuđinaca. Od njih se širila zdrava ideja o čestitom životu čovjeka i zajednice, ideja preko potrebna u današnje doba uskolebanih moralnih vrednota. Iz mlade čehoslovačke države dolazila je ideja vrijednosti rada, konstruktivnog i organizovanog privrednog i društvenog života. Mračni su uzroci njezine propasti, ne vidimo onu podzemnu silu koja je ubila jedan zdrav državni organizam, ali je stara istina, potvrđena iskustvom vjekova da pored svjetla ima i sjene, da se pored proroka i mučenika javlja gadna pojava izdajice.

Činjenica je da Čehoslovačke države nema više. Ova činjenica otvara mnoge vidike, mnoga saznanja, daje jedno novo, bolno i bogato iskustvo.

Ali ta država nije mogla da bude jaka i snažna, nije mogla po svome položaju, nije mogla ni po manjinama, koje su joj i protiv njene volje bile date, a prema kojima je postupala kao majka prema rođenoj djeci. Sam smisao Čeha za državnu zajednicu nije bio dovoljan da tu zemlju očuva u ovo teško doba ni na onom nezgodnom terenu.

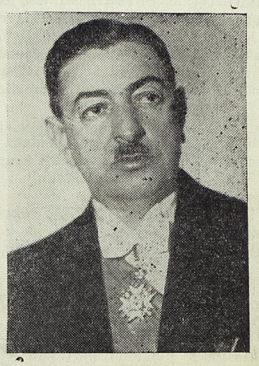
Nije bila snaga naše braće u tome, nego u životnoj sposobnosti naroda koji ostaje vedar i u momentima narodne tragedije. Svi se još sjećamo kako su prošlih mjeseci, koji su bili puni iskušenja za narod, češke radio-stanice emitovale djela u kojima je sažeta sva nacionalnost, sva životna energija, proživljena istorija jednog naroda. Sve je to strujalo kroz žile svakoga Čeha, a svi su oni patriote, svi ljube svoj narod i svoju zemlju. Velika je njihova nacionalna snaga, ona je sila koja može da stvara čuda, djela koja svijet nije još vidio.

Niko ne može da im da ono što oni u sebi imaju, jer najjača garancija da će opstojati u njima je samima, ona je najbolja i najsigurnija. A sve drugo, kao što se sami možemo uvjeriti — ispravno je i bezvrijedno. Mi možemo da im damo mali poklon, ono što i siromah može da daruje drugome: svijest da saosjećamo s njima, da znaju da imaju brata u svijetu koji će razumjeti njihovu bol, najtežu bol koja se osjeti kad se dom ruši, kad se očevina gubi.

To im možemo dati, a to smo i dužni i kao Sloveni i kao ljudi. To je zahtjev čovještva.

IZJAVE

iskrene, pametne i bratske

Min. pretsj. g. DRAG. CVETKOVIĆ

Ne znam da li je u našoj Skupštini otkad postoji Jugoslavija bilo dano ovakovih iskrenih, pametnih i bratskih izjava kao u sadašnjem zasijedanju. Ekspozeji dvojice današnjih državnika, g. Cincar-Markovića kao ministra spoljnih poslova, i g. Cvetkovića kao pretsjednika vlade i ministra unutrašnjih poslova, naišli su na priznanje dolično u vanjskom svijetu — po pisanju najuglednijih evropskih listova — a u Jugoslaviji opet, prema komentarima najuglednije naše štampe, očituje se zadovoljstvo i izriču se lijepe nade u sretniju našu budućnost. Prigovori i kritike nazočne opozicije, i ako su katkad bili izrazi ličnih i naglih sugestija protiv nekih uvaženih ličnosti, odmah je na te ispade odgovoreno stvarno i dostojanstveno sa strane i g. pretsjednika vlade i ministra unutrašnjih poslova. Zapažene su i izjave ostalih resornih ministara, a osobito otvorene, jasne i stvarne konstatacije g. ministra prosvjete, St. Ćirića, pa je, čini mi se, sasvim deplasirana ona doskočica jednog poslanika opozicije koji reče da su izjave g. Ćirića »pjesma !«

Nas — Jugoslavene — najviše zanimaju dvije izjave sadašnjeg jugoslovenskog premijera, jer se tiču našeg unutarnjeg sređivanja i mirivanja za kojim čeznemo već otkad postoji naša najveća nacionalna stečevina, naša zajednička država i zajednička domovina — Jugoslavija.

Bitnost deklaracije g. Cvetkovića ujedno je da se u kratko izrazimo — prvo: iskreno i bratsko priznanje onoga što nam je dosada sprečavalo normalan unutarnji razvitak i drugo: bratski, otvoreni, iskreni poziv svima koji hoće da sudjeluju za zdravi, normalni preporod naše zajedničke države, da stupe u saradnju sa odgovornim faktorima Kruni, naciji i Državi te da svi, kojima je do opstanka i procvata Jugoslavije, zajednički, odmah, bratski i iskreno, bez nadmudrivanja i deklamacija, kažu kako ćemo što prije otstraniti štetnu prošlost i stvoriti spasonosnu budućnost svoju.

Svima nama, pa se pozivali Srbi i Hrvati na svoju istoriju, individualnost i kulturu i razne atribute, koji najzad nisu drugo do psihički i egoistički izrazi pojedinaca ili skupina, a nisu izrazi cijelog kolektiva ni srpskog ni hrvatskog ni slovenačkog, mora biti jasno ovo: bez bratske iskrenosti, ljubavi i sloge, bez međusobnog poštovanja, bez priznanja auktoriteta, bez svijesti odgovornosti prema Državi svih nas, bili mi državni činovnici, narodni poslanici, vođe stranaka, svećenici, radnici, trgovci, zanatlije, posjednici ili beskućnici, dakle, ako svi mi Jugoslaveni nismo prožeti svješću, ljubavi i odanosti prema — Jugoslaviji, ponavljaće se tužna naša prošlost bez izgleda u bolju budućnost.

Stara je naša bolest da bacamo krivicu jedni na druge; da optužuju Hrvati Srbe, a Srbi Hrvate, a Slovenci i jedne i druge ! Zadovoljili smo se u optuživanju, u vrijeđanju, u proganjanju ! To je stvorilo neprijateljstva. U našoj svađi neko je uživao i crpao korist. Mnogima je bio uzvik: što gore to bolje! U tome »što gorem« ko je najgore prošao ? Upravo oni koji su nesebično, bez ičijeg priznanja, a najviše napadani, riječju i djelima radili za opstanak, boljitak i napredak zajedničke nam majke — Jugoslavije ! Oni, dakle, na mrtvoj straži, kulturni i nacionalni Jugosloveni — radnici !

Otvoreno govoreći: dosada najbolje su prolazili jedni i drugi »čisti« koji nisu priznavali ni bratstva, ni jedinstva, već tajno i javno provodili razjedinjavanje duhovno; dok najgore su prolazili i prolaze borci za jedinstvo, slogu, bratsku ljubav Srba, Hrvata i Slovenaca, dakle, Jugosloveni ! Takovi su proglašeni »izdajicama« ! Jugoslovenska ideja, sažeta u rečenici: čuvati nedjeljivost Države i nacije, posvećena mučeničkom smrću najvećeg Jugoslovena, Aleksandra I. Ujedinitelja, branjena od idealista i pristalica jugoslovenske ideologije, uskrsnula je, zablistala je u bitnosti iskrene, pametne i bratske i zdrave državničke deklaracije današnjega našeg premijera, g. Dragiše Cvetkovića.

Jesmo li dozreli da na temelju deklaracije današnje vlade svi onako iskreno i bratski pristupimo toj deklaraciji, i to odmah, ne dirajući u ono što je »izvan diskusije«, a izniješvi sve što smeta bratstvu, slozi i ljubavi, pa da nam svima sa duše padne mora što nas je dušila, a da nam zajednička kuća, jedina nam majka, naša Jugoslavija, zasja u suncu sloge, bratstva i ljubavi; stoji do nas, svih savjesnih, kulturnih i plemenitih — Jugoslovena ! Mi, i niko drugi, odlučujemo o svojoj sudbini, o sreći ili nesreći svih Slovenaca, Hrvata i Srba !

Iskrena, pametna i bratska deklaracija g. D. Cvetkovića pozivlje nas ! Odgovorimo !

Dr M. PERKOVIĆ

Amandmani

Finansijski zakon prošao je kroz Narodnu skupštinu i donio nam prilično novih odredaba u vidu izmjena i dopuna raznih zakona, izgleda na unapređenja raznih grana našega privrednog i kulturnog života — i novih tereta. Pored povećanja nekih carinskih, trošarinskih i taksenih stavova, nova budžetska godina nosi nam i povećanje poreza. Od 1 jula ove godine pa za 10 godina plaćaćemo specijalni doprinos koji će država upotrebiti za narodnu odbranu a dijelom i za javne radove. Ukupno opterećenje biće povećano za nekih 20 posto od iznosa državnog poreza, odnosno za nekih 10 posto od svih poreza i prireza. U današnje mirolju-bivo i nemirno vrijeme ovo je povećanje razumljivo i nije protivno načelima naše međunarodne politike. Uostalom određeni i ograničeni dio ovih novih prihoda ide za potrebe narodne odbrane, a ostalo za javne radove. Za narodnu odbranu u nas otprilike za jednu godinu koliko n.pr. u Engleskoj za jedan dan.

Uvodi se još jedan oblik obavezno rada ili kuluka, ali samo u slučaju potrebe. Ako poplave ili druge nepogode ugroze živote, narod će biti dužan da pomogne radom ili da se otkupi. Ali zakon strogo ograničuje iskorišćavanje narodne snage samo za izvanredne i neophodno potrebne slučajeve u kojima nam i sama čovječnost nalaže da pomognemo.

Ovo su glavni tereti koje nam kao građanima ove zemlje nameće novi finansijski zakon, a građanska svijest gdje je ima, razumjeće nuždu ovih tereta.

Ali sadržina novog finansijskog zakona nije u cjelini tako tugaljiva. Imn puno odredaba koje jasno govore o snažnom razmahu naše mlade države: o pojačanom radu na kultur-

nom, zdravstvenom, privrednom i građevnom području. To pojačano strujanje našeg državnog života, nivelisanje njegovo prema savremenom evropskom nivou života osjeća se kroz naš novi zakon. Osobito u prosvjeti, koja se razvija i napreduje tek pošto su najpreče potrebe života podmirene. Gosp. Ministar prosvjete dobio je ovlašćenje da sa Ministarskim savjetom donese uredbe sa zakonskom snagom o izmjenama i dopunama svih prosvjetnih zakona, da donese isto tako uredbu o muzejima, o zaštiti starina, o bibliotekama i arhivima, o pozorištima, o umjetničkim školama. U pomenutom ministarstvu osniva se odjeljenje za umjetnost i književnost. Ova novina u našoj prosvjeti popuniće veliku prazninu u našem kulturnom životu, a osnove rada ovog odjeljenja označene su u samom zakonu, i iz njih se vidi širina i dubina djelovanja ove važne ustanove. Pored toga, radi se i na jačanju akcije oko narodnog prosvjećivanja, te će i u tom pravcu privatna inicijativa imati više slobode i više potpore sa strane države nego je dosad imala.

Nesavremena i nesocijalna odredba o udaji učiteljica ukinuta je. Isto tako i odredba po kojoj su činovnici primali povećane prinadležnosti tek godinu dana poslije unapređenja, koje je i onako dolazilo poslije dugog čekanja. Ovo je za činovništvo jedna olakšica, i ako još to nije rješenje jednog teškog pitanja koje bi bilo korisno i za našu administraciju i za sav narod.

U pitanju zadrugarstva i zaduženih zemljoradnika unesene su u zakon odredbe kojima se nastoji s jedne strane da Privilegovana agrarna banka osigura svoja potraživanja, koja je preuzela od seoskih zadruga, a pored toga da se pomogne zadružnim savezima i da se sprovedu nova olakšanja zaduženim zemljoradnicima.

Potrebe Dalmacije, osobito Splita i Šibenika izražene su također u novom zakonu.

Dalmacija u novom finansijskom zakonu

DUBROVNIK će dobiti istorijski institut i filijalu Pošt. štedionice.

SPLIT: dotaciju za stalno kazalište, filijalu Poštanske štedionice, relejnu radio-stanicu, dotaciju za novu bolnicu, novu sudsku palatu. Bogoslovsko sjemenište dobiće novu uredbu.

SINJ: Franjevačka gimnazija dobiće neograničeno pravo javnosti, njenim nastavnicima priznaju se kvalifikacije kao i njenim sadašnjim i bivšim učenicima.

ŠIBENIK će dobiti trgovačku akademiju. U društvu Šipad ima se sprovesti reorganizacija.

Za ribare predviđaju se olakšice u nabavi nafte i ostalog materijala za motorne brodove.

Na godišnjicu smrti
JURJA KALINIĆA

Zagreb, 15 marta.

21 o. mj. navršava se godina dana otkada je ovdje skoro nenadno umro ovaj čestiti, i u krugu svih svojih prijatelja i znanaca, nezaboravni otadžbenik, skromni, ali žarki zanosom prožeti nacionalni radnik.

Cio njegov život posvećen je bio ljubavi prema otadžbini i narodu i bio je srećan, kad je mogao bilo što da učini njima u korist. Pratio je s najvećim interesom sva politička zbivanja i o njima znao izricati svoj vrlo ispravni sud, kojim je u raznim prigodnim razgovorima i raspravama dostojanstveno imponirao. Logičnost i duboko opažanje stvarnosti, i u njenim sitnicama, bile su njegove odlike, a kraj njih isticao se je čvrstim karakterom, nezavisnošću svog mišljenja, otmenim ophođenjem i uvažavanjem do skrajnosti tuđeg uvjerenja, kojem je samo suprostavljao svoj lični i mentalni prigovor onda, kad je mislio, da je na protivnoj strani očita zabluda,

Od ujedinjenja ovamo prožimala ga je jedina i isključiva težnja, da Jugoslavija bude svoja, napredna i obezbjeđena prema vanjskim opasnostima. Jugoslavenski nacionalista do srži, on nije ipak bio intrasigentan, opor iii nasrtljiv, naprotiv nastojao je svakoga uvjeriti o svojem stavu i mišljenju, a kod toga je imao uvijek šnagu uvjerenja u riječima, koje su potjecale iz duše, iz srca, i iz jedne vanredno sređenje mentalnosti. Osjetljiv, finih manira po rođenju i odgoju, mnogo je trpio, kad bi se njegove iskrene i dobronamjerne opaske krivo tumačile.

Bio je pjesnički nastrojen, a to je mogao da opazi svatko, koji je s njime bio intimniji. Tu je nastrojenost očitovao i u direktnom pisanju stihova, i to dobrih stihova, i u prevađanju pjesama, koje bi ga ganule.

Naročito intuitivan znao se je snaći u životu i posvetiti se raznim pothvatima naročito nakon svog umirovljenja kao sudskog činovnika. Ovdje u Zagrebu bio je neko vrijeme odmah nakon prevrata u redakciji »Corriere Adriatico«, da kasnija samostalno dade izdavanje privredne revije »Jugoslavenski export i import« Bio je neko vrijeme urednik „Privrednog arhiva", a 1925 osniva ondje nakladni zavod pravničkih izdanja »Themis«. Izdavao je druge razne publikacije kao »Leksikon za oružnike«, »Vojnički kalendar« u redakciji Dinka Sirovice, pa onda »Almanah grada Zagreba« (1931 i 1933), poslije toga bio je počeo s izdavanjem knjižica, u kojima je bilo sakupljeno sve važnije iz govora i riječi naših najistaknutijih lica o našem narodnom i državnom ujedinjenju. Nakon kobne pogibije Velikog Kralja Aleksandra I. Karađorđevića u Marseilleu u zajednici s direktorom Sirovicom radio je na sastavu omašne knjige „Naša javnost o Kralju Mučeniku", koja je 1935 g. izašla nakladom „Zaklade Narodnih Novina" u Zagrebu i o kojoj se je naša štampa najpohvalnije izrazila

Još prije rata sarađivao je u zadarskom »Narodnom Listu« i u splitskoj »Slobodi«. Dugo je vremena bio sudski činovnik u Dalmaciji i svugdje je bio cijenjen kao rodoljub i poštenjak.

U »Novostima« je napisao nekoliko članaka iz sudske oblasti, koji su naišli na osobitu pažnju. Uopće bio srećan i veseo, kad bi bilo čim doprinio bistrenju izvjesnih pitanja bilo stručno sudskih, bilo političkih, bilo privrednih, bilo literarnih.

U naponu snage, u 63 godini zatekla ga je nenadna smrt, kad je bio još pun volje, da radi, da prinosi svoj kamenčić zgradi našeg narodnog i državnog blagostanja u duhovnom i ekonomskom pogledu.

Danas, kad Jugoslavija ulazi u period nove svoje unutrašnje politike s izgledima u mogućnost svog rađanja i svoje konsolidacije, čestito bi njegovo srce bilo bez sumnje našlo riječi najuzvišinijeg patriotskog entuzijazma, da ih namijeni dobroj sreći onih intencija, koje sada javljaju u tome pogledu.

Bratski, trajni, iskreni sporazum Srba i Hrvata na sreću i procvat Jugoslavije bit će i na njegovu grobu najljepši cvijet zahvalnosti onoj njeg. ljubavi, njegovim bolima, i onoj njegovoj čežnji, koja ga je uvijek obuzimala, kad bi se sjetio koliko smo vremena ludo potrošili u jalovim partijskim razmirnicama i nadmetanjima, mjesto da sve svoje sile ujedinimo za ovu našu lijepu i s teškim mukama stečenu državu.

Nek je mir pepelu njegovu, a duši utjeha naisladja izgled u sporazumu Srba i Hrvata! Slava mu! D.S.

* * *

Pok. Juraj Kalinić bio je, kao što se čitaoci N Tribune sigurno sjećaju, revni dopisnik »Tribune«. Njegovi članci potpisivani ili punim imenom, ili inicijalima J. K., ili pak pseudonimom »Ljubo Rodić«, bil su uvijek prožeti dubokim nacionalnim duhom i ljubavlju prema svom Kralju, Jugoslaviji i jugoslavenskom narodu, te kao takvi omiljeni kod svih naših čitalaca i često zapaženi od ostalih listova i časopisa.

Neka mu je laka jugoslavenska zemlja! Uprava »N. Tribune«.

„Slovaci — narod za ugled"

Ali ne za nas, već ovog puta za listove i štampu HSS.

Nije bilo na pr. broja jednog lista HSS koji nije pisao o Slovacima i njihovoj slobodi.

Pjevale su se ovdje i slavopjevke tom narodu od 2.5 miljona. A zašto?

Zato, valjda, što je uspio da rascijepa negda snažnu Čehoslovačku na federativnoj osnovi i da je kao takovu učini kudikamo neotpornijom prema trećima i prema svojim unutrašnjim dužnostima.

I u času, dok se formirala slobodna Slavačka, o kojoj su tako velikodušno pisali listovi HSS, desilo se ono, što se dešava svakome onome ko pođe strauputicom i ko svijesno pogriješi, eda udovolji svom inatu, povrijeđenoj taštini i mržnji.

Desilo se, da je ona »ko neće brata za brata, taj će tuđina za gospodara« došla do punog izražaja u Slovačkoj.

Eto, vidimo kako se drugi nameću pomalo, a sada već tako jasno i otvoreno Slovacima za gospodare, zahvaljujući samo njihovoj plemenskoj zaslijepljenosti.

Pade Tiso, dođe po milosti i volji Reicha drugi!

Nama Hrvatima ovaj primjer, kojeg su neki isticali kao uzor, u ovom sudbonosnom času koji preživljuje bratska Čehoslovačka, treba da posluži - kako treba da NE radimo!

Primjer je ovaj jasan i bolan!

Prof. MIRKO LEŽAIĆ 10 (Lične uspomene)

O ZASLUŽNIM POKOJNICIMA NAŠEG KRAJA

Tako je na izborima za Carevinsko vijeće bio izabran za narodnog poslanika Bjelanovićev prisni prijatelj iz djetinjstva i najbolji saradnik u svemu još od početka srpskog pokreta na Primorju — **d-r Dušan Baljak**, *advokat u Zadru. On je iz klonule ruke Save Bjelanovića primio neokaljani srpski barjak i ponio ga po volji dalmatinskih Srba na čelu vođstva srpske politike na Primorju.« U dalmatinskom saboru i u bečkom parlamentu — kazao je za njega tačno g. d-r Uroš Desnica — bio je za trideset godina glasnik i tumač programa, želja i osjećaja srpske stranke na primorju u koju se je bio svrstao sav srpski dio jugoslovenskog naroda u Dalmaciji.« On je sve to vršio sa toliko mudrosti, čestitosti i oratorske majstorije da je na sve strane izazivao divljenje.*

D-r Dušan Baljak rodio se u Zadru, 15 januara 1853 godine. Od Save Bjelanovića bio je mlađi oko tri i po godine. »Pok. Bjelanović, — napominje g-đica Ana Baljak u svom pismu od 24 septembra 1938 — premda po godinama stariji od Dušana, po učenju bio je godinu mlađi, jer, pok. Sako, da izbjegne vojničku austrijsku službu, prikazao se kao jedinac i, po tome, kao potreban svojoj udovoj majci. Radi toga nešto je zakasnio sa školovanjem te stoga može se reći da su Dušan i Sava bili školski drugovi.« Osnovnu školu i gimnaziju, obje na italijanskom jeziku, Baljak je izučio u Zadru, jer u to doba još nije bilo naših narodnih škola. U gimnaziji bio mu je profesor Natko Nodilo, koji ga je mnogo volio i do svoje smrti visoko cijenio. Na kraju školske godine 1871-72 maturu je položio s odlikom. Zatim je učio pravne nauke u Gracu i Beču. Za vrijeme toga učenja »družio se sa Nijemcima želeći da prfektno nauči njemački jezik, ali najviše je drugovao sa Srbijancima, koji su tu učili. I kao čak, — piše g-đica A. Baljak u drugom pismu od 6 - VII - 1938 g. — pa i kasnije kao advokat, kad gu je posao u Beč vodio, pa za vrijeme dok je zastupnik bio, on je srpsko poslanstvo uvijek pohađao, gdje je pak vrlo dobro poznat bio i sa usrdnošću primaan. Sa pok. Vesnićem, Milovanovićem i Ljubom Jovanovićem bio je vezan tijesnim prijateljstvom.« Po završenom školovanju vratio se u Zadar i tu otvorio advokatsku kancelariju.

D-r Dušan Baljak bio je od prirode obdaren vrlo rijetkom inteligencijom. Imao je neobičan dar za jezike i strastvenu čežnju za nauke. Stoga je neprekidno čitao, učio i putovao ne samo po našim nego i po stranim zemljama. Imao je razvijen i odnjegovan ukus za sve grane umjetnosti. Tako je postigao veliku kulturu, stekao opsežno znanje i savladao gotovo sve jezike kulturnih evropskih naroda. »Mnogo načitan, finih manira, vrlo prijatan i otmjen u ophođenju, — veli o njemu u knjizi **»Srbi u Dalmaciji«** *g d-r Lujo Bakotić, njegov dobar poznavalac — poznavao je naš jezik kao malo koji drugi govornik. Pazio je na čistotu i na otmjenost forme u govoru.« On je u sebi imao nešto duboko narodsko. To je naslijedio od svojih roditelja i primio kao prve životne utiske na kućnom ognjištu. Stoga je mogao rasti u tuđim sredinama i proći kroz tuđe škole, pa ipak ostati »nepomućeni, stopostotni Srbin. Njegova nacijonalna svijest ostala je, kao što je on jednom prilikom rekao, čista kao krin, a srpski jezik tekao je sa njegovih usta pravilan, jedar, bujan, bogat, slikovit, pun preliva i odbljeska, kao što nije tekao ni kod jednog srpskog ili hrvatskog besjednika ni prije ni poslije njega«* (*D-r U. Desnica:* **Magazin Sjeverne Dalmacije** *1935). U javni život ušao je kao vrlo spreman advokat i u isti mah „kao oplemenjena biljka, kao savršen produkt zapadne evropske kulture nakalamljene na zdravu, sirovu i sočnu narodnu podlogu.« U srpskom narodnom pokretu na Primorju Savi Bjelanoviću bio je desna ruka, a* **Srpskom listu i Srpskom glasu** *vrstan zaradnik kroz dugi niz godina.*

Godine 1892 prvi put je stupio u Dalmatinski sabor kao narodni poslanik izbornog sreza Drniša - Knina - Vrlike. Taj srez je pripadao Srbima i slao tri poslanika u Sabor. Druga dvojica bili su tada: Sava Bjelanović i Josif Kulišić. Prigopom rasprave o školskom budžetu d-r D. Baljak održao je svoj prvi govor u Dalmatinskom saboru.

(nastaviće se)

Novinske kritike

UČITELJSKE NOVINE u Zagrebu u broju februarskom prenose u cijelosti uvodnik »N. Tribune« **»U temeljima nešto škripi«**, od 10 februara, pa nadodaju između ostalog ovo: Nekada je vođa hrvatskog učiteljstva Ivan Filipović u Austriji smatrajući hrvatstvo i srpstvo samo za različita imena jednoga istoga naroda pisao učiteljstvu: „Zar bi moglo biti dičnije uspomene u povijesti našega naroda, negoli da se u njoj zlatnim slovima zapiše: **Pučki su učitelji ujedinili Hrvate i Srbe.**« A danas? Čitajte zvanični list učiteljske organizacije! **Danas je ideal cijepanje** .. Kojim stazama danas ide omladina **srednjih škola, žalibože, i preparandija?**

Ko je tome kriv? Krivo je to što mi nemamo **jedne stalne utvrđene prosvjetne politike**... Mi nismo imali Jugoslavije, ali smo **imali borce Jugoslovene. Danas imademo Jugoslaviju, a gdje su nam mladi Jugosloveni?** Da, škriplje nešto u temeljima naše države i treba za vremena to ispraviti. Pazimo da ne bude prekasno.“ — Drago nam je da se »Učit. Nov.“ slažu s našim mišljenjem.

JUGOSLOVENSKE NOVINE od 9 marta donose uvodnik g. Dušana Dodiga pod naslovnm **Nepravde**, pa ističu ovu važnu misao: **Jugoslovenska ideja je ideja nacionalne snage, morala i pravde**; to troje je kauzalno povezano u nerazdruživo jedinstvo. Sama po sebi altruistička, ona omogućuje u najvećoj mjeri jednakost za sva plemena Jugoslovenskog naroda, jer ih ujedinjuje u ljubavi. Mi smo svijesni da samo na tim osnovama naša ideja može da doživi svoj konačni triumf A njen triumf je etički i estetski savršen.« I mi vjerujemo u moral, pravdu i snagu jugoslovenske nacionalne ideje koja mora doći do pobjede, jer jednako ljubi i Srbe i Hrvate i Slovence, sinove jedne majke — Jugoslavije!

Savremena ali grozna - slika

Nova Hrvatska, br. 4, god. II. od 21 veljače o. g., ima uvodnik: **Što se događa u Zagrebu?** Sadržaj članka je upravo **sablažnjiva konstatacija** cijelog niza kriminalnih događaja odigranih ovih dana u Zagrebu, ali važnost članka nije u samom nabrajanju perverznih delikata, već u tome **što iznosi i uzroke** takovim zločinstvima seksualne prirode. Kad pisac članka čisto kaže da ima jedan Židov u Zagrebu koji **posuđuje** cijelu jednu literaturu seksualne perverznosti, i to za 20-30 din siromašnijim, a bogatijim prema sposobnosti plaćanja, i time puni svoj džep, onda ličnost takova »Kulturträgera« mora biti poznata u Zagrebu! Pa zar ne može kulturni i moralno svijesni Zagreb, a napose katolička javnost i štampa, da ustane protiv toga javnog i nesmetanog trovanja mladosti zagrebačke i one koja iz svih naših krajeva pohađa visoke škole u kulturnom središtu hrvatskog naroda?! Mislimo da neće »Nova Hrvatska« da se zadovolji svojim jednim samo uvodnikom o savremenoj grozoti — usred Zagreba — već da će nastaviti takovim člancima za moralno i socijalno dobro Zagreba.

P. N. Gospodi dopisnicima

Molimo P. N. G. dopisnike da se potpišu č i t l j i v o na poslanim dopisima, jer često i dobre dopise n e m o ž e m o štampati ako ako neznamo č i j i s u. Mi ćemo biti zahvalni, ali bez potpisa i nečitljivim potpisom dopisnika nećemo dopisa štampati. To služi u internoj svrsi. R e d a k c i j a

POLUKORIZMENI kostimirani ples Oficirskog doma priređuje se u humane svrhe u Sokolskom domu sutra, 18 marta.

POŠTANSKI službenici održavaju u nedjelju 19 o. m. svoju godišnju skupštinu. Istog dana priređuje skupni izlet u Vrpolje.

Nepravde našim krajevima

Novi vozni red Jadranske plovidbe za slijedeću ljetnu sezonu još nije objavljen građanstvu, ali prema svim izgledima i informacijama on će biti kao i skoro uvijek dosad inkarmacija nepravde i zapostavljanja Šibenika i Sjever. Dalmacije. Skoro redovito svake godine (osim 1937 g. kad je vozni red bio sastavljen na sveopće zadovoljstvo cjelokupnog saobraćaja kao i same Jadr. plovidbe) bila je primorana N. Tribuna, kao jedini javni pretstavnik Sjever. Dalmacije, da stalno iznosi pred nadležne faktore i građanstva sve makinacije kojim se izvjesni „silnici« služe da uguše mladi tnrizam naših krajeva. Mi razumijemo sve te odlučujuće faktore u Jadranskoj plovidbi i njihovu ljubav prema rodnom kraju, ali bi morali biti toliko uviđavni da i drugima pruže bar ono najminimalnije i najpotrebnije. Da je sve ono što smo tražili i što tražimo moguće no, dokaz je vozni red iz 1937 g., pa prema tome pretpostavka o nekoj „nemogućnosti« potpuno otpada. Potrebno je samo malo manje mržnje prema Šibeniku i malo više ljubavi za opću stvar pa bi se sve dalo lako urediti.

Gradsko poglavarstvo je nedavno poslalo opširnu pretstavku na Ministarstvo saobraćaja u pogledu tih voznih redova. Pošto pretstavka na vrlo vidljiv i rječit način dokazuje dosadašnje nedostatke i pogrješke i predlaže, korisne popravke, mislimo da će nadležni naći vremena i mogućnosti da sve ono što se dade popravi.

Čim bude tiskan vozni red, izneći ćemo temeljite kritike i opaske, samo što se ovaj put samim time ne ćemo moći zadovoljiti.

Onda će naši narodni pretstavnici dokazati da pomorska društva koja godišnje primaju od države din. 59.000.000 moraju i mogu, u interesu države, izići u susret opravdanim i minimalnim zahtjevima naših najvećih trgovačkih i ratnih luka!

Pranje je postalo jeftinije!

Sada može zaista svaka domaćica prati sa Persilom i Henkom te tako iskoristiti sve prednosti, koje nudjaju oba pomagača za pranje. Po danim uputama, koje su otštampane na svakom omotu, imat ćete bez mukotrpnog sapunjenja rublje bijelo poput snijega. (Nema više trijanja).

Persil i Henko

jamče za iznenadjujući uspjeh.

M.F.D. KOLO je u nedjelju u Oficirskom domu priredilo prvi vrlo uspjeli javni nastup muzičke škole prof. E. Kumeja i H. Strausa.

SKREĆEMO pažnju nadležnima da je na prillčnu neurednost poštanske službe na pruzi Beograd-Šibenik. Ovih dana je redakcija ponovno primila jednu otvorenu pošiljku slika sa samo polovinom poslatog sadržaja, ostalo se valjda izgubilo?!

RAZNI DRVENI S A N D U C I i PAPIR ZA OMOTAVANJE prodaje se kod uprave N. Tribune.

PRILIKOM krunisanja pape Pia XII održana je u nedjelju u katedrali sv. Jakova svečana pontifikalna misa koju je otslužio biskup dr. Jerolim Mileta.

RADI NEDOSTATKA prostora morali smo u ovom broju ispustiti nekoliko primljenih dopisa i domaćih vijesti.

PRED nekoliko dana donijeli smo vijest da je Društvo »Šubićevac« intervencijom Društva za unapređenje turizma i šefa Putnika g. Tomasea dobilo od Kr. Banske Uprave pripomoć od 25.000 din.

Međutim društvu »Šubićevac« je taj novac već od prije bio odobren pa je g. Tomaseo prilikom svojeg boravka u Splitu samo pospješio isplatu. Molimo da se uvaži!

Još o općinskim budžetima

U zadnjem broju našeg lista iznijeli smo nesređene prillke i teško materijalno stanje u koje su zapale mnoge općine u primorskoj banovini, i naveli smo letimice glavnje uzroke tog žalosnog gazdinstva. Danas ćemo da istaknemo teške posljedice tog nesretnog stanja.

Pravilnog funkcioniranja općinske administracije nema više. Kada općina nije u stanju da podmiruje ni najpreče svoje potrebe, kako će da odgovara mnogobrojnim svojim komunalnim zadacima? U takovim prilikama ne može više biti govora o stvaranju općine za ekonomski, kulturni i socijalni napredak.

Općinski namještenici po više mjeseci ne primaju svoje prinadležnosti. Po tom, i pri najboljoj volji, nisu u mogućnosti da savjesno i ispravno vrše svoje dužnosti. Namire za prinadležnosti primorani su da ustupaju uz veoma teške uslove. da dođu do živežnih namirnica. Nastaje isti žalosni proces kao sa uloženim knjižicama zaleženih potraživanja kod novčanih ustanova pod zaštitom.

Ustanove, koje zavise od općinskih doprinosa, ne funkcioniraju pravilno na veliku štetu interesa.

Dugovi općina ne plaćaju se uopće, tako da je u nekim krajevima prešla u poslovicu izreka, kada se hoće nekoga da okrsti kao slabog plaćaoca: „plaća kao općina“. Mnoge općine izgubile su kredit i povjerenje do te mjere, da ne mogu da dobiju ni najmanje naručbe, čak ni najsitnijih kancelarijskih potrebština, ako ne šalju unapred novac.

Ima općina koje od godina ne plaćaju doprinose penzionom fondu općinskih namještenika. Uslijed toga općinski penzioneri ne primaju redovito penzije, a što je još žalosnije prijeti opasnost da im se sasvim obustavi isplata penzija. U prošlosti veoma se rijetko dešavalo da bi jedna općina utužena bila, danas, ne samo da se veoma često utužuju, nego se neprestanim izvršenjima gone. U nekim općinama, nova zastupstva ne samo da su u upravljanju unijela seljački mentalitet, nego i seljački duh zađevica, inata i parničenja. Često se parniči, bez potrebe i smisla, čisto iz inata, a da se ne misli, ni na troškove, ni na ugled općine.

Ugled i auktoritet općine kao vlasti, sasvim je opao, a što je još teže ovo opadanje ugleda i auktoriteta odrazuje se i na državne vlasti, jer neuki seljak ne luči vlast od vlasti.

Ovako dalje ne može i ne smije ići. Kada općinski funkcioneri ne preduzimaju potrebite mjere za sanaciju i sređenje, dužnost je nadzorne vlasti, da poprimi najstrožije mjere da ih prisili na to, a do potrebe da ih i sa mjesta makne.

Mjerodavni faktori morali bi se pozabaviti i pitanjem, ne bi li trebalo mijenjati propis § 26 stav prvi zakona o općinama. Ako se i ne bi htjelo povratiti na nekadašnji izborni sistem zastupstva interesa, podijelom općinskog odbora na tri tijela svakako trebalo bi općem, jednakom pravu glasa naći neki šaraf. N. p.: onaj koji plaća preko 200 dinara godišnjeg neposrednog poreza, da pored općeg prava glasa, ima pravo na još jedan glas, a ako uz to ima i svršenu srednju školu ili fakultetetsku spremu, i iz tog naslova, pravo na još jedan glas.

Kazati će se da su ovo reakcionarni napori. Ali, pošto se demokracija izvrgla u najgoru demagogiju i partizanstvo, ne može se dozvoliti, da oni koji plaćaju najmanje nameta, ili što se još češće dešava, koji ne plaćaju nikakovog nameta, nadglasavanjem brojčanom većinom dođu do zastupstva općinskog, udaraju namete i teško opterećuju pojedince, bez obzira na njihovu plaćevnu mogućnost, pak tim ugrožavaju i ugušuju privredu. Ne smije se zaboraviti i na pojavu, da iz nekih općina privrednici prenose svoje radnje u krajeve, gdje nalaze snošljivije namete i više razumjevanje za privedu.

Oko položaja pretsj. splitske općine

Ima već više vremena, kako dva splitska dnevna lista prave tendenciozne i drske primjedbe na adresu narodnog poslanika grada Splita dra Vlade Matošića, a u vezi sa njegovim položajem kao pretsjednika splitske općine.

Oni primjećuju dru Matošiću da još nije predao ostavku na položaj pretsjednika općine, jer da bi to trebao da učini, pošto je izabran za narodnog poslanika.

Splitskim dnevnim listovima, među. tim, kao i većini splitske javnosti poznato je dobro, da je dr Vlado Matošić već davao ostavku na položaju pretsjednika općine i to odmah poslije nego što je bio izabran za poslanika. Isto tako poznato je, da mu je tada savjetovano od osoba koje su mu taj položaj povjerile i odgovornijih faktora, da na položaju pretsjednika općine ostane do daljeg.

Inače, ovakav slučaj nije osamljen, jer je isto i u Nišu i Sušaku, koliko nam je poznato do sada.

Ali, čemu služe ovi napisi splitskih dnevnih listova to je jasno. Oni bi htjeli preći preko ovog i imputirati dru Matošiću, kao što je nekidan pokušao to jedan politički deserter jugoslovenske misli, da mu je do pretsjedničkog mjesta radi »dvostrukih obilatih plata«.

Sva je sreća, što je vrlo dobro poznato cijeloj javnosti, pa tako i najljućim političkim protivnicima dra Matošića, da on iza sebe ima jednu rijetku tradiciju idealnog, poštenog i beskompromisnog patriote, koji iza sebe nema ni palate, ni miljune, već je kroz cijeli život muku mučio svojom advokaturom, da bi se održao.

A to je rijetka pojava u politici, kojom ni onaj koji umije da priča o »obilatim dvostrukim platama« ne može da se podiči. Jer i on spada u red jakih kućevlasnika, koji su, iako su im izvjesne organizacije plaćale čestoput da prežive, ubrzo postali ljudi sa debelim i teškim džepovima.

Trgovina mode „a la ville de Paris“
Jakša Žuljević - Split
Specijalna prodaja muške pom. robe

Iz Sokola:

22 o. m. na večer biće održano u šibenskom Sokolskom domu predavanje „ISTARSKI SOKO U BORBI ZA OSLOBOĐENJE I UJEDINJENJE«. Predavaće Ante Modrušan, dir. građ. škole u Drnišu. Pristup slobodan.

GLAZBENA SEKCIJA Sokolskog društva Šibenik otvara svoju glazbenu školu. Prijave se primaju u Sokolskom domu od 15—30 ov. mj. od 7-8 sati.

Život u Splitu

Svečani izlaz iz špidala!

U priprošlu nediju izaša je iz špidala naš Cviju, posli vengo su mu učinili operacijun u trbuju. Kako njegovi prijateji nisu znali, da će tega dana izać iz špidala, to je nji' četrdesetidva otišlo da ga obajdu i kako je bilo jav'jeno, da ne smi jist, donili samo po jednu naranču, nabijenu na štekadentu. Ma oni ča nisu znali da ne smi jist, donili su mu darove tako da je podanak posteje izgleda, ka' jedna mala butiga. Bilo je tot škatuli, škartoc, paket i paketini i po di koja botilja konjaka i prošeka. Kad su njegovi prijatelji koje on zove aventuri ulizili u šalu, svi su se bolesnici uzvrtili po postejan i čudili se koliko to svita dolazi da ga obajde. Cvijo je to opazi' i onda se okrenu bolesnicima pa in govori: »e asti sto fiorini u tvrdo, a ča niste znali da san ja komandant treće zone, o Pojuda, a ovo su moji aventuri, ma litnji, ča dolazu mene na kupališće i na sunčane od ličenja šijatike i rematižmi u zdrav'ju i veseju!«

Okolo njegove posteje stali su Ksenić (bez violina) Frua (bez gitare) ja, (bez flikorna) ondar Stipe Kotunarić, Nikola Radić, Ante Škombro, Lovre Širiščević, Niko Bračanjn, Joze Laura, dva Matošića, tri Krstulovića, i pet oli šest Čulići. Iz Mravinac doveja je deputaciju Bušan Vice Marinov, a iz Solina L. Grubić. Svi nisu mogli stat uz posteju, pa su se stivali ka srdele uz dužin šale. Od ženski bile su prisutne šjora Frane, sva blažena i kuntenta da jon je muž ozdravi Onda su bile svasti, rodice, nepute i sin mu braco, koji je cilo vrime griza biškotine i gleda na čikolatu. Svoju otsutnost, to će reć, ka' ča nisu došli, opravdali su Pimperlin, jer da je zabav'jen u konobu. Makiništa da ni bi' obavišćen a zastupstvo banke, drvodjelaca, pošte, dogane, krojači (:ember magjar bija si obavišćen a nisi doša' :) ovi će odgovarat na drugi dan u Uskrsa velikom senatu u Pojud za vrime pečenja jančići, ma s oni neće okusit, (ti Toni makinjišta isto si uvik na dijetu).

Leroj u šali zazvoni pô bota a Cvijo zaviće: »ala zenske ča, gren se obuć!« A di češ pitaju ga. „Reka me likar da danas pojden ča.“ Brzo se obuka' i već su dva aventura telefonirali šoferu Sinovčiću da dovede svoj auto broj 61 za odvest Cviju u Pojud. Nastaja je ka' nika konfužijun, jer svaki nî virova da mu je likar reka' i tako su sa prisutni malicu umirili a Cvijo se obuka. U nike mire triba je Ksenić za nike savite »Di je« pitaju svi, a on ukraj vrat čini kunplimente i govorit: ah, kako su krasne ove bolničarke! Onda je Frua gleda tabelu u vrj Cvijine posteje i onod di piše: pile, blizu te bezide stoji lumer od broja 36'3. Gleda to Frua, pa govori Cviji: »ma ča si u ovo 10 dan' izi 36 pilići?« A Cvijo mu odgovara: „nisan križ ti jubin, ono fibra! Davali su mi griza jer moja bolest ni bila za piliće.“ Onda su ga pitali: »a kako se zove taljanski ta tvoja bolest?« On se malicu zamisli' pa govori: „jemalo bi bit **bruško in trbujo na livu bandu akuštiko de operacija**, eto tot piše na tabelu ma nebi nijedan fratar iz Pojuda oprostija!

Kad se Cvijo obuka, poredali su se njegovi aventuri u dvoredove. Šjora Frane, svast, rodice i ostale zenske pokupile su darove i povorka se jemala uputit ali je Cvijo zavika: »alt - slidi govor!« Ondar se okrenija bolesnicima i reka jin: »eto judi moji, ja gren ča a vi ostajete! ali jemajte kuraja, uzdajte se u naše likare i ne plašite nikoga. Oni jema ašpendačiteš, ne boj se, dobar si! Ti jemaš ejklikokoš, to ni ništa, ti češ ozdravit. Svi će te ozdravit jer ovod vas nima koji jemate perikulozu, to ka sučiju, i za to eto sviman Bog, Bog, Bog!“ »Živio, živio“ odgovorili su bolesnici a prvi u povorci Ksenić, Frua, ja Bračanin, nemajući štrumente činili smo partu o mužike justima. Ja san pi'a šipran, Fruja tenor, Bračanin je čini baš i kunpanjamenat a Kšenić je činija partu o baterije - zin - zin - zin - bun - bun - buu - bu! Tako maršírajući Cvijo je svečano uz defilir marš izaša iz špidala. Na vratiman je čeka Sinovčić. Uprti je sve pakete, škartocete, zatrubi' tri četr' puta tu - tu - tu i dok smo mi jednoglasno zaželili „Živio - živio odveo Cviju u Pojud.

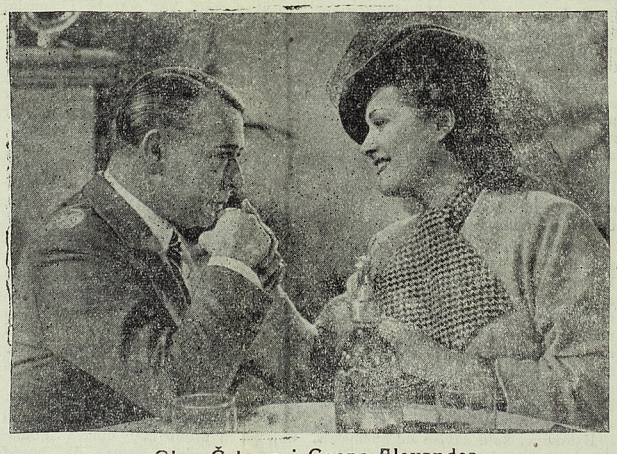
Aventur!

Sadašnja forma „Hajduka"

Pretprošle nedjelje gostovala je ovdje »Ljubljana« a prošle varaždin. »Slavija« u produženju igara za drž. prvenstvo. Oba protivnika ne mogu se smatrati pravim partnerima našeg „Hajduka«, jer su prema njemu još početnici. Interesantno je kako inteligentni i marljivi slovenci još nikako ne mogu da sastave jedan kakav - takav team, koji bi mogao da se s uspjehom uhvati u koštac sa našim boljim klubovima. Varaždinci su mladi ligaši. pa nije ni čudo što su i oni novajlije u futbalu. Jedni i drugi gosti su u polju još prilično igrali, iako ni tu nisu bili ozbiljni takmaci domaćeg kluba, ali u protivničkom kaznenom prostoru prestajalo je sve njihovo futbalsko znanje. Slovenci nikad nisu mogli ozbiljno da ugroze »Hajdukova« vrata a varaždinci tek 2 - 3 puta, što je malo za jedan ligaški team. Šteta što je raspored igara za drž. prvenstvo bio takav da je »Hajduk« morao sa pravim slabićima da se ogleda baš sada, kad mora da u Beogradu odigra 4 teške utakmice sa prvim klubovima a u Zagrebu dvije isto tako ozbiljne. Tad bi se tek bila ispoljila prava snaga »Hajduka“. koja se ove zime u borbi sa »Gradjanskim« nije pokazala u dobrom svijetlu. Ipak iz ovih dvaju zadnjih utakmica može da se izvede dosta tačan zaključak o stanju u kakvom se danas nalazi »Hajduk“ Vratar je bistar, pa iako je neiskusan dobra akvizicija za splićane. Uža odbrana sa Kragićem i Milutinom takodjer je dobra i budu li ova dva stara igrača i dalje se marljivo spremala, biće i dalje stupovi svoje momčadi. Srednji red je priličan. Najbolji u njemu je pametni, brzi i domišljati mornar Požega a za njime ne zaostaje mnogo ni staloženi i oprezni makaranin Rafaneli, kojima „Hajduk“ ima mnogo da zahvali što se nalazi i u svojoj današnjoj, kako cemo viditi osrednjoj formi. Čudnovato je kako je „Hajduk“, koji ima dobro plaćenog stranog trenera, morao da od drugih klubova uzme 2 svoja najbolja igrača. Lijevi half Bakotić je solidan igrač, koji zadovoljava u većini igara, samo katkad, iako rijetko, nešto malo popusti. Tako se može razumjeti što protivnik baš na njegovoj strani daje golove. Odbrana uglavnom je dobra, ali navala nije ni izdalaka ono što je nekad bila. Sve do nedavna krila su bila vrlo loša, tako da je u zadnji čaš napravljen eksperiment sa starim Marušićem na desnom a sa malim i fizički slabim Radovnikovićem na lijevom krilu. O ovom pokušaju ne može se za sad dati tačan sud, jer ni jedan ni drugi nisu ranije igrali na krilima, ali ipak izgleda da bi pokušaj mogao da uspije. Osobito sa malim lijevim krilom. Desna spojka je još uvijek oldbojac Lemešić, čije bi pravo mjesto bilo da bude trener „Hajduka“ jer je on odličan tehničar, vrlo inteleigentan i pun velikog iskustva. Trenirao je pod vodstvom 4—5 trenera i poznaje sve metode treniranja i podučavanja igrača svih kategorija, kako najmladjih tako i najstarijih Šteta je što je on danas mrtvi kapital za naše „bijele“, jer bi on preporodio „Hajduka“, kad bi se dohvatio trenerske zviždaljke Najbolji su u navali braća Matošići, od kojih mladji još nije u formi i zato ni navala nije danas bogzna šta. Čim se on vrati u staru formu, počeće da padaju golovi i na teškim utakmicama. Popularni Jozo pomalo se oporavlja poslje bolesti, pa smo opet počeli da gledamo lijepe prodore i poteze i tačno igranje sa krilima, kao i golove. Kad Matošići nisu dobro igrali, interesantno je da ih od rezervnih igrača nije niko zamijenio, što znači da ni rezerva nije što je bila za vrijeme Luke, kome niko ne može ospo riti da nije spremao dobar podmladak.

Split A. D.

F I L M

Olga Čehova i Georg Alexander
u Tobis - Cinema u filmu »LJUBAVNA PUSTOLOVINA«

Obligacije i Obračune zemlioradničkih dugova za robu i novac

i PREDLOZI sudu za utvrđanje visine zemlj. dugaova dobivaju se u »Tipografiji« Šibenik

Oglas licitacije

»Kod banovinske bolnice u Šibeniku održaće se dana 22 marta 1939 u 11 sati prije podne prva ofertalna licitacija za opskrbu bolnice ugljenom i drvima za ogrijev za vrijeme od 1 aprila 1939 do 31 marta 1940. Za potanje informacije mogu se zanimanici da obrate ekonomatu bolnice za vrijeme uredovnih sati. Upravnik: Dr. Machiedo

»Kod banov. bolnice u Šibeniku održaće se dana 30 ožujka 1939 u 11 sati prije podne prva usmena licitacija za prodaju kuhinjskih otpadaka (spirina) za vrijeme od 1 travnja 1939 do 31 ožujka 1940 godine«

Upravnik: Dr. Machiedo

ŽIGON I DRUG
prodaja koža i svake vrsti cipela
ŠIBENIK (DALMACIJA)

„TVOKAPS“
Tvorničko skladište kapa i šešira na veliko i na malo. — SPLIT (Filijala Šibenik)

Slastičarna „SPORT“ ŠIBENIK
Gradska vrata

BIFE „ALPA" Šibenik
MLJEČNA RESTAURACIJA
Alpa čajni maslac
Alpa - Joughurt - specialitet

ZLATARIJA
G.B. VALLE - SPLIT
VLASTITA RADIONA — UTEMELJENA 1822

Ljevanje sa dijelovi strojeva. Konstruiranje projekte od bronza

STROJARSKA MEHANIČKA RADIONA i LJEVAONICA METALA

S. Kordić
Šibenik

Radiona za popravak svakovrsnih parnih strojeva, sisaljka, motora, automobila, branika, kompresora, turbina.

Montaža svakovrsnih strojeva, mlinova, hidrauličnih presa motora na brodove, čamce itd.

Autogeno varenje i rezanje željeza

Brodarsko akcijsko društvo „OCEANIA“
u SUŠAKU

Vrši redovite pruge:

Jadran - Španija, Sjev. Afrika, Kanarski otoci
Jadran - Marseille, Španija, Maroko
Jadran - Malta, Sjev. Afrika, Valencija, Marseille
Jadran - Sredozemno more, Sjeverna Evropa

Na svim ovim prugama primaju se putnici na turističke putovanja uz paušalne umjerene cijene

Tisak i vlasnik: „TIPOGRAFIJA“ štamparsko novinsko i knjižarski zavod, za tiskaru i uredništvo odgovara: direktor Hamilkar Vitaliani, Sibenik